

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. srpna 2018 o odvolání **obžalovaného: Stanislav T** [redacted] **narozený** [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 15. ledna 2018, č.j. 3 T 158/2016-218,

takto:

Podle § 256 **trestního řádu** se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Stanislav T [redacted] uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

v Liberci a jinde nejméně v období od dubna 2014 do 16. 3. 2015 v místě svého bydliště nacházejícím se na adrese [redacted] a na dalších místech především v katastru obce Liberec opakovaně slovně a fyzicky napadal svoji přítelkyni Michaelu P [redacted] nar. [redacted] tak, že jí opakovaně nazýval vulgárními výrazy jako např. "děvka", "píča", "svine", "kurva", přičemž od srpna 2014 ke slovnímu napadání docházelo 2x až 3 x týdně, dále poškozené stanovoval vymezený čas, jak dlouho může být na návštěvě u své matky, jak dlouho jí může trvat nákup, pokud se ve vymezeném čase nevrátila do bydliště, ničil poškozené její osobní věci tím způsobem, že roztrhal nebo rozstříhal její oblečení, ničil jí boty, zničil žebličku na vlasy, poškozoval nebo vyhazoval dekorativní kosmetiku, dále docházelo k hádkám během jízdy autem, kdy poškozená seděla na sedadle spolujezdce a on ji svým loktem udeřil zhruba ve 100 případech do obličeje, přičemž asi ve 20-ti případech čímž poškozené způsobil modřiny v obličeji, dále v blíže neurčené době v dubna 2014 po předchozí slovní rozepři srazil poškozenou poblíž domu, v němž bydlí na zem a asi 3 x ji kopl do břicha, přičemž věděl, že je těhotná a zvažuje umělé přerušování těhotenství, kopy do břicha komentoval slovy, že pokud dítě nechce, že ho mít nebude, ale odnese si to i ona, dále v blíže nezjištěné době v měsících červnu až červenci 2014, kdy si k němu poškozená postupně stěhovala své osobní věci zamezil svým vozidlem v další jízdě vozidla, které v tu chvíli řídila poškozená, řekl jí, že si má sednout k němu do vozidla, následně jeli k Pivovarským rybníkům, v autě ji udeřil loktem do obličeje, poškozená poté vystoupila z vozidla, obv. rovněž vystoupil, strhl jí za vlasy na zem, poté ji táhl po zemi, až poničil svetr, následně poškozenou sackoval a vulgárně jí nadával, neboť se domníval, že poškozená jej podvádí přičemž poškozená se fyzicky nijak nebránila a prosila jej, ať ji nechá - tímto jednáním byly poškozené způsobeny odřeniny na zádech, bez nutnosti vyhledat lékařské ošetření, dále v blíže nezjištěné době v měsících červenci až září 2015 v jejich bydlišti vzal nůžky a ustríhl poškozené zhruba 10-15 cm dlouhou část vlasů, které byly v tu chvíli spojeny v culíku, dále dne 20. 8. 2015 opětovně v jejich bydlišti po předchozí slovní rozepři povalil poškozenou na zem, následně vzal konferenční stůl, položil jej na poškozenou a tlačil jí branou stolku na krk, v důsledku čehož měla poškozená problémy s dýcháním, svého jednání po několika minutách sám zanechal a poškozená nevyhledala lékařské ošetření, dále v průběhu srpna 2014 v jejich bydlišti poté co zjistil, že si na sociální síti Facebook přidala do přátel jeho kamaráda, tak do poškozené strčil, ona se dostala ke stěně, kterou měla za zády, poté se skrčila, následně ji obviněný povalil na zem, klekl si na ní a udeřil ji pěstí do oka a do oblasti hrudníku až jí vyrazil dech, po chvíli svého jednání sám zanechal, lékařské ošetření poškozená opět nevyhledala, dále dne 12. 3. 2015 když poškozená opékala maso na pánvi přijel obviněný domů opilý, neustále říbal, což mu poškozená vyčetla a on proti ní poté máchl utěrkou ve chvíli, kdy držela pánev s

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší

rozpáleným olejem a došlo ke potřísnění horkým olejem na nobách poškozené a také ke popálení psa, který byl v té chvíli poblíž jejích nobou a když poškozená chtěla vzniklý nepořádek uklidit, přistoupil obv. k ní a strčil ji za vchodové dveře a dal jí pěstí do ramene, poškozená se poté upadla na zem a obv. ji jednou nobou dvakrát dupl na brudník, až ji vyrazil dech, lékařské ošetření poškozená opět nevyhledala, dále dne 14. 3. 2015 obviněný odvezl poškozenou do lesa k Pivovarským rybníkům a když poškozená chtěla z vozidla vystoupit, chytil ji obviněný za vlasy, stáhnul ji k sobě a pravou rukou sevřenou v pěst ji 3 x udeřil do pravého oka, poškozená se bránila a podařilo se jí vystoupit z vozidla a utíkala od vozidla, a zároveň se pokoušela mobilním telefonem zavolat pomoc, obv. ji však doběhl, srazil ji na zem, z ruky jí vzal mobilní telefon a hodil jím o kámen a poškozenou opětovně udeřil pěstí do nosu, až ji začala téct krev, několikrát ji kopl, přičemž kopy směřovaly do hlavy a horní části těla, poté ji obviněný odvedl do vozidla a odjel s ní do svého bydliště a když v bydlišti bylo poškozené nevolno a několikrát žádala obviněného, aby ji odvezl na lékařské ošetření, jmenovaný to odmítl neučinit, lékařské ošetření poté vyhledala poškozená až dne 16. 3. 2015 v doprovodu své matky, kdy byla hospitalizována v nemocnici v Jablonci nad Nisou, takto poškozená utrpěla krvavý výron v místě pravé a levé očníce a krvácení do oční spojivky vpravo, dále hematomy na různých částech těla, po propuštění z nemocnice se poškozená do společného bydliště s obviněným již nevrátila, poškozením a zničením osobních věcí, a to mobilního telefonu, plesových šatů, dámských hodinek, letních bot, plavek, látkové tašky způsobil obviněný poškozené škodu nejméně 6.900,- Kč.

2. Za to byl obžalovanému podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti šesti měsíců.
3. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání čtyř let.
4. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené Michaelae F. [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] škodu ve výši 6.900 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená odkázána se zbytkem nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný odvolání, které bylo prostřednictvím obhájce také písemně zdůvodněno. Obžalovaný podal odvolání do všech výroků napadeného rozsudku a v podaném odvolání napadenému rozsudku vytýká především to, že se okresní soud nedostatečným způsobem zabýval jednotlivými důkazy, které nehodnotil ve vzájemných souvislostech a samostatně a dospěl tak k závěru o vině obžalovaného, ačkoli v tomto směru existují důvodné pochybnosti. Z provedených důkazů vyplynulo, že vztah mezi obžalovaným a poškozenou nebyl harmonický, docházelo k četným hádkám, oboustranným slovním výpadům; oba si vzájemně vulgárně nadávali, oba na sebe žárlili, z čehož však nelze dovozovat, že by některý z účastníků vztahu toho druhého týral. S ohledem na oboustrannost jednání se lze důvodně domnívat, že oba tuto situaci akceptovali a jednání obžalovaného tak nelze označit za týrání. Poukazuje na to, že ohledně jednotlivých incidentů (zničení žehličky a dalších věcí, ustříhnutí vlasů apod.) neexistuje jiný důkaz než výpověď poškozené, kterou nelze hodnotit jako zcela věrohodnou (poukazuje na její drogovou minulost a na to, že byla stíhána za jízdu pod vlivem omamných a psychotropních látek). Svědci K. [redacted] T. [redacted] H. [redacted] viděli v předmětném období poškozenou téměř denně a nevěšili si na ní nějakých známek zranění, což nelze vysvětlit ani vrstvou make-upu. Má také za to, že okresní soud měl zvážit možnou mstu ze strany poškozené, neboť k podání trestního oznámení došlo až poté, co obžalovaný navázal vztah s novou přítelkyní. Poukazuje i na to, že současný vztah se slečnou V. [redacted] je harmonický. V případě incidentu ze dne 14.3.2015 měl okresní soud zvážit výpověď matky obžalovaného, která dosvědčila, že poškozené o jeho zavinění mluvila pouze z legrace a také lékařskou zprávu, kde poškozená sama uvedla, že úraz neměla v souvislosti s jednáním obžalovaného. Obžalovaný dále nesouhlasí s právní kvalifikací

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašá

jednání podle § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, když uvádí, že hádky, nadávání, kontrolování a sledování za týrání považovat nelze a v případě ojedinělých incidentů není možné mluvit o trvalosti (a nelze to zjednodušovat jen délkou trvání vztahu). Má pak za to, že je obtížné uvažovat i o právní kvalifikaci jednání podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, neboť klíčové prvky nebyly prokázány. V závěru svého odvolání proto navrhl, aby byl obžaloby zproštěn, případně, aby krajský soud zvažil kvalifikaci jednání podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovanému uložil mírnější trest.

6. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
7. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.
8. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědkyně Šárku P. Rostislavu T. a znalce MUDr. Pavla Toupalíka a za souhlasu stran přečetl svědecké výpovědi Tomáše H., Josefa K., Jaroslava T., Stanislava T. st. a Sandry V. úřední záznam o podání vysvětlení Jana D. a znalecký posudek Aleny Fröhlichové. Okresní soud pak stranám předložil k nahlédnutí listinné důkazy – lékařské zprávy, fotodokumentaci, zprávy komunikace sociálních sítí a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
9. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst.6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobou neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
10. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil a opakovaně uváděl, že se u nich jednalo o tzv. “italské partnerství” a slovní ataky byly vzájemné. Doznal pouze jednu facku (jako reakci, že jej poškozená uhodila) a to, že poškozené zničil žehličku, kterou jí však obratem koupil. Zranění, které zavedlo důvod k hospitalizaci, si poškozená způsobila sama pádem ze schodů, u kterého se jí poškodil i telefon. Předně je nutno uvést, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by hrubé a závadové chování ve vztahu obžalovaného a poškozené bylo oboustranné. Poškozená nepopřela, že občas také obžalovaného vulgárně oslovila, v jednom případě ho plácla po rameni, žártila na něj a občas ho telefonicky sháněla, z její výpovědi však nelze uzavřít, že by obžalovaného nadměrně kontrolovala, nadávala mu, stanovovala mu limity návštěv, ničila mu věci nebo ho fyzicky napadala. Takové skutečnosti pak nevyplývají ani z žádných jiných provedených důkazů, než z výpovědi obžalovaného a částečně jeho matky. Jejich výpovědi jsou však v určitých směrech v přímém rozporu s ostatními provedenými důkazy a nelze je tak hodnotit jako věrohodné. Výpověď obžalovaného a jeho matky je nejen v rozporu s výpovědí poškozené a její matky Šárky P. jsou však v rozporu i s vypracovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši

lékařskými zprávami i fotodokumentací zranění poškozené. Ačkoli obžalovaný v podaném odvolání připouští, že mohlo dojít k ojedinělým incidentům, popírá, že by poškozenou (vyjma jedné facky) někdy fyzicky napadl a podrobně popsal, že výše uvedené zranění, ke kterému se znalce vyjadřoval, utrpěla pádem ze schodů. Rostislava T. zase popsala, jak poškozená označila obžalovaného za příčinu útoku jen ze „srandy“. Ze znaleckého posudku zcela jednoznačně vyplynulo, že příčinou předmětného zranění je útok pěstí nebo kopem druhé osoby a mechanismus zranění tak, jak jej popsal obžalovaný, označil znalec za vysoce nepravděpodobný. Zranění pak neodpovídá ani obžalovaným namítanému nárazu do kovového zábradlí, když znalec uvedl, že teoreticky sice nelze vyloučit náraz okem do vyčnívajícího předmětu velikostí odpovídající pěstí, takové zranění by však mělo nepochybně závažnější charakter a došlo by nepochybně k poranění izolované **jedné** očníce. Krajský soud má pak s ohledem na závěr znaleckého posudku, výpověď znalce a v neposlední řadě také pořízené fotodokumentace shodně jako soud prvního stupně za to, že nedošlo k tomu, že by poškozená prudkým nárazem oka do kovového zábradlí utrpěla zranění obou izolovaných očí a obžalovaný o původu jejího zranění lhal. Z pořízené fotodokumentace pak také vyplývá, že poškozená měla na těle (zejména končetinách) větší množství zranění (modřin) různého data, které také nejsou vysvětlitelné uvedeným pádem ze schodů a i krajský soud má za to, že výpověď poškozené je podporována i tímto důkazem. A věrohodnost výpovědi poškozené pak nepochybně ani další provedené důkazy. Ačkoli obhajobou citovaní svědci uvedli, že za jejich přítomnosti k incidentům násilné povahy nedocházelo, potvrdili, že pozdější vztah nebyl harmonický, potvrdili, že poškozená nosila silné vrstvy make-upu a občas si vzala volno (Josef K. Jaroslav T. Tomáš H. a nebyla pod vlivem drog (Josef K. Její práce byla hodnocena jako kvalitnější a ačkoli obžalovaný v práci uváděl, že spadla do drog a že se toulá po nocích, do práce chodila tak, jak měla a v pořádku (Josef K.). I když svědek Tomáš H. uváděl, že jejich vztah byla podle něj „Itálie“ a že po sobě házeli věci vzájemně, jeho výhrady k chování poškozené směřovaly především k tomu, jak se chovala k ostatním. Na hodnocení věrohodnosti poškozené pak nemá vliv ani výpověď současné přítelkyně obžalovaného Sandry V. jež nebyla přítomna žádnému z incidentů a pouze uvedla, že jejich vztah harmonický je, což nevylučuje skutečnost, že se obžalovaný k předchozí partnerce choval jinak. O problematickém chování obžalovaného pak naopak svědčí a výpověď poškozené potvrzuje výpověď svědka Jana D. který viděl na poškozené (stejně jako Šárka P.) známky zranění. Z výše uvedených důvodů ze tedy uzavřít, že výpověď obžalovaného (a potažmo Rostislavy T. je v podstatném rozporu se shora uvedenými důkazy (zejména výpovědi poškozené, znalce, Šárky P. Jana D. Josefa K.) a okresní soud postupoval správně, pokud z výpovědi obžalovaného při zjišťování skutkového stavu nevycházel. Naopak výpověď poškozené s výše uvedenými důkazy koresponduje, je ucelená, logická a nevykazuje žádné vnitřní rozpory (poškozená věrohodně vysvětlila, proč v nemocnici uvedla jinou příčinu svého zranění) a proto bylo na místě z její výpovědi vycházet. Okresní soud tedy postupoval správně, pokud skutkový stav rekonstruoval zejména na základě výpovědi poškozené, a dospěl k závěru, že obžalovaný v době od dubna 2014 do 16.3.2015 poškozené vulgárně nadával, stanovoval vymezený čas, kdy může být mimo domov, trestal ji ničením věcí a fyzickými útoky, opakovaně ji fyzicky napadal údery pěstí, loktem, kopy a fackami, ustříhl jí vlasy a následně způsobil zranění, které si vyžádalo hospitalizaci.

11. Soud prvního stupně nepochybil, pokud toto jednání obžalovaného posoudil jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Přesto, že jsou v popisu skutku podrobně popsány i slovní útoky, podstatu stíhané trestné činnosti, tj. zlé nakládání vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, je nutno spatřovat zejména v tom, že obžalovaný poškozenou nadměrně kontroloval, stanovoval jí limity pro návštěvy a další činnosti mimo domov, ničil jí věci, ustříhl vlasy, trestal ji a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši

především ji opakovaně, se zvyšující se tendencí pak téměř obden, fyzicky napadal. Toto jednání se nepochybně vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti (šlo o údery loktem, opakované kopy, údery pěstí) s určitou trvalostí (opakované útoky a trestání ničením věcí), které poškozená, jak je patrné z její výpovědi, pociťovala jako těžké příkoří. I přesto, že i jednání v základní skutkové podstatě vykazuje rysy trvalosti, okresní soud nepochybil ani v tom směru, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil i znak po delší dobu. Jak bylo zjištěno z výpovědi poškozené, zlom v chování obžalovaného nastal velmi krátce po navázání vztahu v dubnu roku 2014. Již v té době začalo docházet k fyzickým útokům, které měly později stupňující se charakter. Nejednalo se o pouhé ojedinělé incidenty, jak vyplývá z výpovědi poškozené, k tomuto jednání docházelo již od jara 2014 v rozmezí týdnů, později již téměř obden. S ohledem na intenzitu útoků a jejich četnost tak lze uzavřít, že protiprávní jednání obžalovaného trvalo delší dobu. Správně pak s ohledem na skutečnost, že obžalovaný poškozené zničil nejméně mobilní telefon Sony Xperia, plesové šaty, dámské náramkové hodinky, letní páskové boty, dvoudílné plavky a látkovou tašku, jejichž hodnota byla stanovena znaleckým posudkem na částku 6.900,-Kč, okresní soud jednání obžalovaného kvalifikoval též jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaný způsobil škodu nikoli nepatrnou ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

12. Za nesprávný pak krajský soud nemohl považovat ani výrok o uložení trestu. Obžalovanému hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě od dvou do osmi let a okresní soud správně a v souladu s ustanovením § 39 trestního zákoníku přihlédl ke všem rozhodným skutečnostem. Obžalovaný se dopustil celkem dvou trestných činů, společenská škodlivost jeho jednání není ničím snižována a přitěžuje mu i to, že se stíhaného jednání dopustil částečně na těhotné ženě. Jako polehčující okresní soud hodnotil zejména tu skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a žil po celý život řádným životem a krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že na obžalovaného lze ještě působit výchovným trestem podmíněně odloženým na dlouhou zkušební dobu. Trest uložený ještě v dolní polovině trestní zákonné sazby v trvání dvaceti šesti měsíců podmíněně odložený na dlouhou zkušební dobu v trvání čtyř let je tak trestem odpovídajícím všem zjištěným okolnostem i osobě obžalovaného.
13. Pochybení pak nebylo shledáno ani v tom, že byla obžalovanému uložena podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit poškozené na náhradě škody částku 6.900,-Kč. Poškozená se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a okresní soud správně shledal příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného (ničení věcí) a způsobenou škodou, jejíž výše byla zjištěna ze znaleckého posudku. Poškozená se připojila k trestnímu řízení s vyšší částkou, neboť zničených věcí byla více, poněvadž ale tyto věci nebyly blíže specifikovány (a tedy ohodnoceny), odkázal okresní soud správně a v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 trestního řádu poškozenou se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
14. Krajský soud tedy na základě shora uvedených skutečností nezjistil žádné okolnosti, které by vedly ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku a proto bylo odvolání obžalovaného Dimitrije Z [REDAKCE] jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašá

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 01.08.2018

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši